

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 363/2017-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. júla 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpeného advokátom [REDAKČIA], advokátska kancelária [REDAKČIA], [REDAKČIA], vo veci namietaného porušenia jeho základných práv garantovaných čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 38 Listiny základných práv a slobôd, čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 47 ods. 2 Európskej charty základných práv uznesením Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 9 NcC 3/2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. júna 2017 doručená sťažnosť [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľ“) pre namietané porušenie jeho v záhlaví špecifikovaných základných práv uznesením Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 9 NcC 3/2017, ktorým bolo rozhodnuté, že miestne príslušným súdom na ďalšie konanie bude Okresný súd Bratislava

V, a nie Okresný súd Ružomberok, ktorý by podľa názoru sťažovateľa mal vo veci konať ako zákonný súd (toto rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené 13. apríla 2017).

2. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vydal tento nález: „1) *Uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 9NcC/3/2017-l 11 bol sťažovateľ odňatý zákonnému sudcovi a jeho základné ľudské práva na spravodlivý súdny proces a spravodlivé súdne konanie boli porušené podľa čl. 48 Ústavy SR, podľa článku 38 Listiny základných práv a slobôd podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, článku 47, odseku 2 Európskej charty základných práv boli porušené.*

2) *Okresný súd Ružomberok je vo veci vedenej pod číslom spisu 7P/83/2016 povinný konať a rozhodnúť bez zbytočných prieťahov.*

3) *Krajský súd v Žiline je povinný uhradiť sťažovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia na účet advokáta [REDAKOVANÉ] na účet... do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“*

3. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

4. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom

prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

5. Podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania.

6. Podľa § 49 zákona o ústavnom súde sťažnosť môže podať fyzická alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom sa porušili jej základné práva alebo slobody, ak o ochrane týchto práv a základných slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Podľa § 50 ods. 1 písm. b) zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody.

8. Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

9. Ústavný súd zdôrazňuje, že viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom.

10. Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd má v ústave a zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde). Až na výnimky, ktoré v danej veci nie sú relevantné, je ústavný súd pritom viazaný návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

11. Ústavný súd konštatuje, že napriek tomu, že sťažovateľ v petite sťažnosti žiadal vysloviť porušenie označených práv uznesením krajského súdu (bod 1 petitu), navrhuje však Okresnému súdu Ružomberok vysloviť povinnosť konať a rozhodnúť bez zbytočných prietahov (bod 2 petitu) bez toho, že by to nejakým spôsobom premietol do prvého bodu petitu sťažnosti, čo treba považovať za zmätočný petit.

12. Pokiaľ teda sťažovateľ tvrdí, že k porušeniu označených práv malo dôjsť uznesením krajského súdu sp. zn. 9 NcC 3/2017, bolo jeho povinnosťou priložiť kópiu právoplatného uznesenia krajského súdu ako dôkaz o porušení označených práv v súlade s § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

13. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ prostredníctvom kvalifikovaného zástupcu, ktorý koncipoval samotný návrh, ústavnému súdu s návrhom nedoručil citované uznesenie krajského súdu.

14. V súvislosti s uvedeným nedostatkom ústavný súd pripomína, že tento nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 357/2010, II. ÚS 309/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010). V tejto súvislosti ústavný súd už vo svojom uznesení sp. zn. II. ÚS 117/05 z 11. mája 2005 uviedol: „Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom“. Aj v tomto ohľade naďalej zostáva v platnosti zásada „*vigilantibus iura scripta sunt*“, t. j. bdelym patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta).

15. Ústavný súd s poukazom na uvedené konštatuje, že sťažnosť vykazuje taký nedostatok náležitostí predpísaných zákonom, že nie je možné preskúmať splnenie hoci len procesných podmienok konania pred ústavným súdom, a preto ju z uvedeného dôvodu odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

16. Nad rámec uvedeného ústavný súd poznamenáva, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľovi, aby po splnení všetkých zákonných podmienok za predpokladu zotrvania na stanovisku, že postupom príslušného súdu bude dochádzať k zbytočným priesťahom v konaní, predložil ústavnému súdu novú riadnu sťažnosť (§ 50 a nasl. zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. júla 2017